

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 4 czerwca 2012 r.

DOLiS/DEC- 506/12/ 34637, 34640, 34655

dot.

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 8 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym (Dz. U. Nr 165, poz. 1170 ze zm.) w związku z art. 12 pkt 2, art. 22, art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. ustawy o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) w zw. z art. 128 ust. 1 pkt 6 i art. 128 ust. 3 pkt 8 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2011 r. Nr 264, poz. 1573 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku Pana A. S., o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 19 marca 2012 r. (znak: DOLiS/DEC-231/12/17186,17188,17190), odmawiającą uwzględnienia wniosku w sprawie skargi na przetwarzanie jego danych osobowych w Systemie Informacyjnym Schengen,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana A. S., zwanego dalej Skarżącym, reprezentowanego przez pełnomocnika Pana Ab. S., zam. w W., dotycząca przetwarzania jego danych w Systemie Informacyjnym Schengen, dalej jako SIS. W piśmie z dnia [...] maja 2010 r. skierowanym do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych pełnomocnik Skarżącego podniósł w szczególności cyt.: „(...) Zastępca Dyrektora KCIK KGP mł. insp. mgr [...] udzielił mi na piśmie z dnia [...] maja 2010 r. odpowiedzi dotyczącej odmowy udzielenia mi informacji na temat przechowywania danych osobowych mojego brata w wykazie oraz SIS, manipulując przepisami prawnymi w tej kwestii w celu wprowadzenia mnie w błąd, gdyż nie podlega żadnej dyskusji, że Centralny Organ Techniczny KSI Komendy Głównej Policji ma

obowiązek udzielić każdej osobie wyczerpujących informacji dotyczących jej danych osobowych, które są przetwarzane w zbiorach danych (...)”. Wskazał ponadto cyt.: „(...) Wojewódzki Sąd Administracyjny wyrokiem z dnia 16 kwietnia 2010 r. pod sygn. akt V SA/Wa 1965/09, uchylił postanowienie Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców dotyczące odmowy wykreślenia moich danych osobowych z wykazu oraz SIS (...). Istnienie ww. wyroku WSA (...) może przemawiać za dalszym zainteresowaniem Pana Ministra sprawą utrzymywania moich danych oraz danych mojego brata w rejestrach administrowanych [lub współadministrowanych] przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców (...)”.

Centralny Organ Techniczny Krajowego Systemu Informatycznego Komendant Główny Policji w piśmie z dnia [...] lipca 2010 r. (znak: [...]) poinformował Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych cyt.: „(...) oryginał wniosku w sprawie przetwarzania w SIS danych Pana A. S. został przekazany do organu właściwego rzeczowo do jego rozpatrzenia, tj. do Urzędu ds. Cudzoziemców, pismem Zastępcy Dyrektora KCIK KGP mł. insp. [...] z dnia [...] maja 2010 r., l. dz. [...] (...)”.

Centralny Organ Techniczny Krajowego Systemu Informatycznego Komendant Główny Policji w piśmie z dnia [...] listopada 2010 r. (znak: [...]) skierowanym do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w szczególności poinformował, iż pełnomocnik Skarżącego nie uzupełnił dostatecznie, stosownie do wezwania z dnia [...] marca 2010 r. (znak: [...]), braków wniosku w sprawie przetwarzania danych osobowych Pana A. S. w SIS poprzez podanie jego danych wskazanych w ww. piśmie z dnia [...] marca 2010 r., więc w SIS dokonano sprawdzenia osoby o następujących danych: A. S., ur. [...] , obywatel [...]. W wyniku tego sprawdzenia ustalono, że Skarżący figuruje w SIS na podstawie wpisu dokonanego przez Urząd ds. Cudzoziemców z dnia [...] grudnia 2007 r. z terminem wygaśnięcia w dniu [...] grudnia 2010 r. Komendant Główny Policji poinformował ponadto cyt.: „(...) mając na uwadze oświadczenie Pana Ab. S., iż nie dopełniono obowiązku informacyjnego z art. 33 ustawy o ochronie danych osobowych, zwrócono się do UdSC o udzielenie pisemnych wyjaśnień w poniższym zakresie: 1) jakie dane osobowe zawiera zbiór; 2) w jaki sposób zebrano dane; 3) w jakim celu i zakresie dane są przetwarzane; 4) w jakim zakresie i komu dane zostały udostępnione. W dniu [...] listopada 2010 r. do KCIK KGP wpłynęło pismo Zastępcy Dyrektora Departamentu Legalizacji Pobytu Urzędu do Spraw Cudzoziemców z dnia [...] listopada br., l. dz. [...] zawierające wyjaśnienia dotyczące umieszczenia w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany i w Systemie Informacyjnym Schengen danych A. S. dla celów odmowy wjazdu (...)”.

Urząd do Spraw Cudzoziemców w piśmie z dnia [...] listopada 2010 r. (znak: [...]) skierowanym do Zastępcy Dyrektora KCIK KGP mł. insp. [...], przesłanym do akt sprawy przez Komendanta Głównego Policji, poinformował w szczególności, iż w dniu [...] grudnia 2005 r. Wojewoda Mazowiecki wydał decyzję Nr [...] o wydaleniu Pana A. S. z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z rygorem natychmiastowej wykonalności. W dniu [...] stycznia 2006 r. Prezes Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców decyzją nr [...] utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję Wojewody Mazowieckiego Nr [...]. W dniu [...] marca 2006 r. Pan A. S. został wydalony z Polski przez przejście graniczne Placówki Straży Granicznej [...]. W dniu [...] września 2007 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił zaskarżoną decyzję Prezesa Urzędu do Spraw Repatriacji

i Cudzoziemców nr [...] z dnia [...] stycznia 2006 r. Wobec czego ww. decyzja Wojewody Mazowieckiego pozostaje w odwołaniu przed organem II instancji. Natomiast w dniu [...] grudnia 2007 r. na podstawie art. 129 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2011 r. Nr 264, poz. 1573 ze zm.) uprawniony organ wystąpił z wnioskiem do Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców o umieszczenie danych Pana A. S. w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany w związku z art. 128 ust. 1 pkt 6 ustawy o cudzoziemcach. Dane Pana A. S. figurują w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany na podstawie art. 128 ust. 1 pkt 6 w związku z art. 128 ust. 3 pkt 8 ustawy o cudzoziemcach z terminem obowiązywania wpisu do dnia [...] grudnia 2010 r. Zgodnie z art. 134a pkt 2 ustawy o cudzoziemcach, dane Skarżącego zostały przekazane do SIS do celów odmowy wjazdu na obszar strefy Schengen na okres przechowywania ich w wykazie. Ponadto Urząd do Spraw Cudzoziemców wskazał, iż w związku z wnioskiem Pana Ab. S. w sprawie kontroli przetwarzania Pana A. S., został wezwany do uzupełnienia braków poprzez sprecyzowanie żądania strony z informacją o możliwości wystąpienia z wnioskiem do Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców w trybie art. 131 ustawy o cudzoziemcach, przedłożenie pełnomocnictwa i uiszczenie opłaty skarbowej od wydania zaświadczenia.

Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców w piśmie z dnia [...] grudnia 2010 r. (znak: [...]) skierowanym do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych dodatkowo wyjaśnił, iż dane Pana A. S. figurują w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany z terminem obowiązywania wpisu do dnia [...] grudnia 2013 r. na podstawie art. 128 ust. 1 pkt 6 w związku z art. 128 ust. 3 pkt 8, a także w oparciu o art. 128 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 128 ust. 3 pkt 4 ustawy o cudzoziemcach. Ponadto wskazał, iż Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców decyzją z dnia [...] listopada 2010 r. nr [...] utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję Wojewody Mazowieckiego nr [...] z dnia [...] grudnia 2005 r. o wydaleniu Skarżącego terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Odnosząc się z kolei do ww. wniosku Pana Ab. S. w sprawie kontroli przetwarzania Pana A. S., Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców wskazał, iż w dniu [...] grudnia 2010 r. pismem z dnia [...] grudnia 2010 r. nr [...] pozostawiono sprawę bez rozpoznania w związku z faktem nieuzupełnienia w ustawowym terminie braków formalnych przedmiotowego wniosku.

Następnie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził w niniejszej sprawie czynności kontrolne w siedzibie Urzędu do Spraw Cudzoziemców, w toku których ustalił następujący stan faktyczny.

1. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców prowadzi wykaz cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, zwany dalej wykazem. Wpisu do wykazu, przedłużenia obowiązywania wpisu oraz wykreślenia tego wpisu dokonuje Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców z urzędu lub na wniosek uprawnionego organu wskazanego w art. 129 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach.
2. W systemie informatycznym o nazwie „A” w zakresie modułu przeznaczonego do prowadzenia wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, odnośnie Skarżącego figuruje jeden wpis dokonany w dniu [...] grudnia 2010 r. z terminem obowiązywania do dnia [...] grudnia 2013 r. Jako podstawa prawna figuruje art. 128 ust. 1 pkt 6 ustawy o cudzoziemcach.

3. Zakres danych Skarżącego przetwarzanych w systemie „A” w module „B” obejmuje imię, nazwisko, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, płeć, imię ojca, imię matki, informacje o podstawie wpisu wraz z komentarzem.
4. W SIS figuruje również jeden wpis odnośnie Skarżącego wprowadzony przez Urząd do Spraw Cudzoziemców w dniu [...] grudnia 2010 r., z oznaczeniem daty wygaśnięcia wpisu na dzień [...] grudnia 2013 r. Zakres danych Skarżącego wprowadzony do SIS obejmuje imię, nazwisko, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, płeć, informacje o podstawie wpisu wraz z czynnościami do podjęcia. Jako podmiot wprowadzający dane figuruje Urząd do Spraw Cudzoziemców.
5. Dane osobowe Skarżącego zostały wprowadzone do ww. wykazu w dniu [...] marca 2004 r. na podstawie art. 128 ust. 1 pkt 6 ustawy o cudzoziemcach. Wpis został dokonany na wniosek z dnia [...] lutego 2004 r. organu uprawnionego, wymienionego w art. 129 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach, z terminem obowiązywania wpisu do dnia [...] lutego 2007 r. W dniu [...] grudnia 2007 r. organ uprawniony wniósł o przedłużenie obowiązywania wpisu w wykazie do dnia [...] grudnia 2010 r., na podstawie art. 128 ust. 1 pkt 6 ustawy o cudzoziemcach. Dane te zostały przekazane do SIS w dniu [...] grudnia 2007 r. do celu odmowy wjazdu na okres przechowywania ich w wykazie, tj. do dnia [...] grudnia 2010 r. W dniu [...] grudnia 2010 r. organ uprawniony na podstawie art. 128 ust. 1 pkt 6 ustawy o cudzoziemcach wniósł ponownie o przedłużenie obowiązywania wpisu w wykazie do dnia [...] grudnia 2013 r.
6. Uzasadnienia trzech ww. wniosków organu uprawnionego stanowią informację niejawną opatrzoną klauzulą „tajne”.
7. Ponadto w wykazie figurowała również druga podstawa dokonania wpisu Skarżącego, tj. art. 128 ust. 1 pkt 1 ustawy o cudzoziemcach, gdyż w dniu [...] grudnia 2005 r. Wojewoda Mazowiecki wydał decyzję administracyjną (znak: [...]), opatrzoną rygorem natychmiastowej wykonalności, orzekającą o wydaleniu Skarżącego. Decyzja Wojewody Mazowieckiego została wykonana w dniu [...] marca 2006 r. Decyzja Wojewody Mazowieckiego – w postępowaniu ponownym po wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 września 2007 r. (sygn. akt V SA/Wa 264/06) – została utrzymana w mocy przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców decyzją z dnia [...] listopada 2010 r. (znak: [...]). Na tej podstawie uzupełniono podstawę prawną wpisu w wykazie o art. 128 ust. 1 pkt 1 ustawy o cudzoziemcach, z terminem obowiązywania, na podstawie art. art. 128 ust. 3 pkt 4 ustawy o cudzoziemcach, tj. do dnia [...] marca 2011 r.
8. W dniu [...] maja 2011 r. do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęło pismo Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców z dnia [...] kwietnia 2011 r. (znak: [...]), w którym Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców oświadczył cyt.: „(...) w dniu [...] marca 2011 r. dokonano usunięcia podstawy prawnej z art. 128 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 128 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia [...] czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (...) z rekordu dotyczącego Pana A. S. znajdującego się w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany. W związku z powyższym od dnia [...] marca 2011 r. jedyną podstawą prawną wpisu danych Cudzoziemca do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany pozostaje art. 128 ust. 1 pkt 6 w związku z art. 128 ust. 3 pkt 8 ustawy o cudzoziemcach, z terminem obowiązywania wpisu do dnia [...] grudnia 2013 r. Jednocześnie zgodnie z art. 134 pkt 2 [art. 134a pkt 2] ustawy o cudzoziemcach dane Cudzoziemca zostały przekazane do Systemu Informacyjnego do celów odmowy wjazdu na okres przechowywania ich w wykazie”.

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydał decyzję administracyjną z dnia 19 marca 2012 r. (DOLiS/DEC-231/12/17186,17188,17190), mocą której odmówił uwzględnienia wniosku Skarżącego. Decyzja ta została zaskarżona przez Skarżącego w terminie ustawowym.

Zaskarżając decyzję z dnia [...] marca 2012 r. Skarżący zarzucił cyt.: „(...) naruszenie (...) art. 96 oraz art. 114 Konwencji Wykonawczej Systemu Informacyjnego Schengen (...) w związku z art. 8 ust. 1 w związku z art. 2 pkt 18 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 o udziale RP w SIS Schengen i art. 7 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych (...), w następstwie uchyleniem się od sprawdzenia, czy podstawą wpisu i utrzymywania wpisu danych osobowych A. S., a tym samym i ich przetwarzania przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, jest *decyzja* w rozumieniu pierwszego z tych przepisów (...)”. Ponadto Skarżący zarzucił naruszenie cyt.: „(...) art. 7, art. 8, art. 11, art. 107 §3 k.p.a. w następstwie uchylenia się od przedstawienia stanu faktycznego sprawy (...) w ramach wykazu cudzoziemców niepożądanych na terytorium RP oraz w SIS (...)”.

Skarżący wniósł o cyt.: „(...) uchylenie w całości skarżonej decyzji i wydanie nowej w sposób uwzględniający treść art. 96 oraz art. 114 Konwencji Wykonawczej Systemu Informacyjnego Schengen (SIS 1) w związku z art. 8 ust. 1 w związku z art. 2 pkt 18 ustawy (...) o udziale RP w SIS Schengen i art. 7 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych (...), a także respektującej zasady ogólne postępowania administracyjnego (...)”.

Rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonej decyzji Generalnego Inspektora z dnia 19 marca 2012 r. (DOLiS/DEC-231/12/17186,17188,17190) jest prawidłowe, a podnoszone we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy zarzuty nie uzasadniają konieczności jego zmiany.

Po ponownym zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Postępowanie administracyjne prowadzone przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych służy kontroli zgodności przetwarzania danych z przepisami o ochronie danych osobowych i jest ukierunkowane na wydanie decyzji administracyjnej na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwanej dalej również ustawą. Jak wynika z brzmienia powołanego przepisu, w przypadku naruszenia przepisów ustawy o ochronie danych osobowych, Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem.

Natomiast zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym (Dz. U. 165, poz. 1170 ze zm.), zwanej dalej ustawą o SIS, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych sprawuje kontrolę nad tym, czy wykorzystywanie danych nie narusza praw osób, których dane te dotyczą. Zgodnie zaś z art. 8 ust. 3 ustawy o SIS, kontrola, o której mowa w ust. 1, jest sprawowana zgodnie z przepisami ustawy o ochronie danych osobowych. Natomiast wykorzystywanie danych w rozumieniu ustawy o SIS, to przetwarzanie danych będących danymi osobowymi w rozumieniu ustawy o ochronie danych osobowych, jak również jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych niebędących danymi osobowymi, takie jak zbieranie, wpisywanie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie (art. 2 pkt 18 ustawy o SIS).

Stosownie do brzmienia art. 7 pkt 2 ustawy, pod pojęciem przetwarzania danych rozumieć należy jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych. Ustawa o ochronie danych osobowych określa obowiązki administratora danych, do których należy przetwarzanie danych osobowych z zachowaniem przesłanek określonych w ustawie. Przepisem uprawniającym administratorów danych do przetwarzania danych osób fizycznych, jest art. 23 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym, przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy spełniona jest jedna z przesłanek taksatywnie wskazanych w tym przepisie. Stosownie do treści powołanego przepisu, przetwarzanie danych jest dopuszczalne wtedy, gdy: osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (pkt 1), jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2), jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą (pkt 3), jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego (pkt 4), jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (pkt 5). Katalog przesłanek wymienionych w art. 23 ww. aktu prawnego, jest zamknięty. Każda z przesłanek legalizujących proces przetwarzania danych osobowych ma charakter autonomiczny i niezależny. Oznacza to, że przesłanki te co do zasady są równoprawne, a wobec tego spełnienie co najmniej jednej z nich stanowi o zgodnym z prawem przetwarzaniu danych osobowych. W konsekwencji zgoda osoby, której dane dotyczą nie jest jedyną podstawą przetwarzania danych osobowych, bowiem proces przetwarzania danych będzie zgodny z ustawą również wówczas, gdy administrator danych wykaże spełnienie innej z wyżej wymienionych przesłanek.

Natomiast zgodnie z art. 141 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego, nadawania statusu uchodźcy, udzielania cudzoziemcom azylu, wyrażania zgody na pobyt tolerowany oraz udzielania ochrony czasowej, z wyjątkiem spraw zastrzeżonych dla innych organów.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 4 ustawy o SIS, uprawnienie do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu dokonywania wpisów danych SIS dotyczących cudzoziemców, o których mowa w art. 134a ustawy o cudzoziemcach, przysługuje Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców. Jednocześnie Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 4 ustawy o SIS, przysługuje uprawnienie do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu wglądu do danych SIS dotyczących cudzoziemców, których dane zostały wpisane do Systemu Informacyjnego Schengen dla celów odmowy wjazdu.

Ponownie wskazać należy, że zgodnie z art. 2 pkt 11 ustawy o SIS, przez Krajowy System Informatyczny (KSI) rozumie się zespół współpracujących ze sobą urządzeń, procedur przetwarzania informacji i narzędzi programowych (oprogramowania) zastosowanych w celu przetwarzania danych oraz infrastrukturę telekomunikacyjną, umożliwiające organom administracji publicznej i organom wymiaru sprawiedliwości wykorzystywanie danych gromadzonych w Systemie Informacyjnym

Schengen oraz w Wizowym Systemie Informacyjnym. Natomiast zgodnie z art. 2 pkt 5 ustawy o SIS, dane SIS to dane określone w art. 94 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluxu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz. Urz. UEL z 2000 r. Nr 239, poz. 19 ze zm.), zwanej dalej Konwencją Wykonawczą.

Stosownie do art. 124 ust. 1 pkt 4 ustawy o cudzoziemcach, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców prowadzi wykaz cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, zwany dalej wykazem. Natomiast art. 128 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach stanowi, że w wykazie przechowuje się dane cudzoziemca, wobec którego została wydana ostateczna decyzja o wydaleniu (pkt 1) i którego wjazd lub pobyt są niepożądane ze względu na zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa i porządku publicznego albo mogłyby naruszyć interes Rzeczypospolitej Polskiej (pkt 6).

Ponownie należy podkreślić, że zgodnie z art. 129 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach, wpisu do wykazu, przedłużenia obowiązywania wpisu oraz wykreślenia tego wpisu dokonuje Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców z urzędu lub na wniosek 1) Ministra Obrony Narodowej; 2) ministra właściwego do spraw finansów publicznych; 2a) ministra właściwego do spraw zagranicznych; 3) Komendanta Głównego Policji; 4) Komendanta Głównego Straży Granicznej; 5) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego; 6) Szefa Agencji Wywiadu; 7) Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu; 8) wojewody; 9) konsula.

Jak już wskazano w zaskarżonej decyzji, okres przechowywania danych w wykazie określa art. 128 ust. 3 ustawy o cudzoziemcach. I tak w przypadku, o którym mowa w art. 128 ust. 1 pkt 6 tej ustawy, tj. gdy wjazd lub pobyt cudzoziemca są niepożądane ze względu na zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa i porządku publicznego albo mogłyby naruszyć interes Rzeczypospolitej Polskiej, dane cudzoziemca umieszcza się w wykazie na okres do 3 lat, z możliwością przedłużenia na kolejne okresy nieprzekraczające 3 lat (art. 128 ust. 3 pkt 8 ustawy o cudzoziemcach). Zgodnie natomiast art. 128 ust. 3 pkt 4 ustawy o cudzoziemcach, dane cudzoziemca umieszcza się w wykazie 5 lat od dnia wykonania decyzji o wydaleniu, decyzji o cofnięciu zezwolenia na osiedlenie się, decyzji o cofnięciu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE lub decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy, w przypadku pokrycia kosztów wydalenia w całości lub części przez Skarb Państwa.

Zgodnie z art. 134a ustawy o cudzoziemcach, dane cudzoziemca, z wyłączeniem danych obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, przechowywane w wykazie na podstawie: 1) art. 128 ust. 1 pkt 1 lub 2 z wyłączeniem danych cudzoziemca, który otrzymał decyzję o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, 2) art. 128 ust. 1 pkt 3 lub 6, 3) art. 77 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin - są przekazywane do Systemu Informacyjnego Schengen do celów odmowy wjazdu na okres przechowywania ich w wykazie.

W świetle przytoczonych powyżej przepisów prawnych, ponownie wskazać należy, iż przetwarzanie danych osobowych Pana A. S. w wykazie i SIS znajduje swe oparcie w art. 128 ust. 1 pkt 6 w zw. z art. 128 ust. 3 pkt 8 w zw. z art. 129 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach w związku z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych. Wpisu dokonał bowiem Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców na wniosek organu uprawnionego, o którym mowa w art. 129 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach, natomiast okres obowiązywania wpisu w wykazie i SIS do dnia [...] grudnia 2013 r., wskutek jego odpowiedniego przedłużania na kolejno po sobie przypadające trzyletnie okresy, pozostaje w zgodzie z dyspozycją art. 128 ust. 3 pkt 8 ustawy. Wpis zatem pozostaje tym samym w zgodzie z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy, bowiem jego umieszczenie było niezbędne do wykonania obowiązku wynikającego z powołanych wyżej przepisów ustawy o cudzoziemcach.

Skarżący wskazał we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, że cyt.: „(...) GİODO przyjął stanowisko, że zbędne jest rozpatrywanie lub poszukiwanie dodatkowych dowodów. Prawa cudzoziemca *Araba* nie zostały naruszone i naganna jest próba kwestowania przez niego decyzji organów administracji publicznej, której ma obowiązek podporządkować się, ponieważ decyzja ta jest z założenia słuszna (...)”. Skarżący zarzucił organowi cyt.: „(...) uchylenie się od spełnienia ustawowych obowiązków. Jako niezależny organ nadzoru sprawuje kontrolę, czy jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych nie naruszają praw osób, których dane te dotyczą, w tym również wpisanie ich do Systemu Informacyjnego Schengen poprzez lakoniczne uznanie, że metody dotychczas stosowane przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców dotyczące wpisu danych osobowych A. S. do wykazów i SIS są zgodne z prawem (...)”.

Odnosnie powyższego należy wskazać, że zgodnie z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483) organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa (tą zasadę przewiduje także Kpa w art. 6). Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 6 grudnia 2011 r. (sygn. akt I OSK 268/11) cyt.: „(...) Działanie na podstawie przepisów prawa oznacza, iż organ administracji publicznej posiada zdolność prawną do prowadzenia postępowania w danej sprawie oraz uprawniony jest do stosowania przepisów prawa materialnego i przepisów prawa procesowego przy rozpoznaniu i rozstrzygnięciu sprawy. Jeśli więc przepisy prawa, mające moc powszechnie obowiązującą, przewidują kompetencje organów podatkowych [analogicznie- innych niż organ ochrony danych osobowych] do przetwarzania danych osobowych w procesie stosowania materialnego i procesowego prawa podatkowego [analogicznie- innego niż dotyczącego ochrony danych osobowych] to nie może w te kompetencje w takim samym zakresie wkraczać GİODO (...)”. Także Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 11 stycznia 2010 r. (sygn. akt I OSK 1453/09) uznał, że organ ochrony danych osobowych nie jest uprawniony do ingerowania w określone w zakresie ich właściwości postępowania i dokonywania merytorycznej oceny poszczególnych czynności wykonywanych w ramach tych postępowań. „(...) W wyniku takiego rozwiązania przetwarzanie danych osobowych w toku postępowania administracyjnego podlegałoby jurysdykcji dwóch różnych organów państwowych, co mogłoby prowadzić do wydawania przez dwa różne organy państwowe aktów zawierających odmienne oceny tej samej kwestii. Takie rozumienie przepisów ustanawiających kompetencje Generalnego Inspektora, określone w art. 13 pkt 2 i art. 18 ust. 1 u.o.d.o. stanowiłoby naruszenie art. 2 Konstytucji RP, w myśl którego Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym. Przyjęcie dwutorowego trybu kontroli godziłoby także w wywodzoną z powyższego przepisu Konstytucji zasadę zaufania

obywateli do państwa i wiązaną z nią zasadę pewności prawa (...)” [wyrok NSA z dnia 6 grudnia 2011 r. sygn. akt I OSK 268/11]. Podsumowując, należy podkreślić, że ingerowanie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w postępowanie prowadzone przez inny organ jest niedopuszczalne.

Wobec zarzutu Skarżącego dotyczącego nie przedstawienia przez GIODO ani przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców cyt.: „(...) uwierzytelnionej kopii takiej decyzji (lub orzeczenia sądowego) w rozumieniu art. 96 konwencji wykonania Schengen SIS I (...), na podstawie którego dokonano aktualnego wpisu danych osobowych skarżącego do obu ww. wykazów z terminem obowiązywania do dnia [...] grudnia 2013 r. (...)” (co - w ocenie Generalnego Inspektora - należy upatrywać jako zamiar Skarżącego uzyskania informacji na temat podmiotu, który na podstawie art. 129 ustawy o cudzoziemcach wystąpił z wnioskiem do Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców o przedłużenie obowiązywania wpisu dotyczącego Skarżącego), należy wskazać, że Skarżący ma możliwość pozyskania informacji na swój temat jedynie w zakresie wskazanym w art. 131 ustawy o cudzoziemcach. Zgodnie z art. 131 ust. 1 pkt 1 ustawy o cudzoziemcach, cudzoziemiec może złożyć wnioski o udzielenie informacji o wpisaniu jego danych osobowych do wykazu lub do Systemu Informacyjnego Schengen. Zgodnie z art. 131 ust. 1a ustawy o cudzoziemcach, wniosek w sprawie danych zawartych w Systemie Informacyjnym Schengen może dotyczyć tylko danych wpisanych przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców do celów odmowy wjazdu. Z kolei zgodnie z art. 131 ust. 2 ustawy o cudzoziemcach, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców jest obowiązany do rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, i udzielenia odpowiedzi w terminie 30 dni od dnia jego otrzymania. Wskazać przy tym należy, iż zgodnie z art. 131 ust. 3 ustawy o cudzoziemcach, w postępowaniu wszczętym na wniosek, o którym mowa w ust. 1, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców udziela cudzoziemcowi tylko informacji o wpisaniu jego danych osobowych do wykazu lub Systemu Informacyjnego Schengen do celów odmowy wjazdu, terminie obowiązywania wpisu, podstawie prawnej wpisu, a w przypadkach, o których mowa w art. 128 ust. 1 pkt 1 i 2, także o podstawie faktycznej wpisu.

Jak już wskazano w zaskarżonej decyzji, przepis art. 131 ustawy jest przepisem szczególnym w stosunku do art. 33 ustawy o ochronie danych osobowych, gdyż odnosi się wprost do przetwarzania danych osobowych określonych osób, tj. cudzoziemców i w sposób szczególny normuje kategorie informacji, które cudzoziemiec może uzyskać odnośnie przetwarzania swoich danych w wykazie i SIS, tj. wyłącznie informacje o wpisaniu jego danych osobowych do wykazu lub Systemu Informacyjnego Schengen do celów odmowy wjazdu, terminie obowiązywania wpisu, podstawie prawnej wpisu, a w przypadkach, o których mowa w art. 128 ust. 1 pkt 1 i 2, także o podstawie faktycznej wpisu (art. 131 ust. 3 ustawy o cudzoziemcach). Tym samym przepis art. 33 ustawy nie znajduje w sprawie zastosowania, bowiem wobec brzmienia przepisu art. 131 ust. 3 ustawy o cudzoziemcach, nie jest możliwe uzyskanie przez cudzoziemca informacji odnośnie jego danych figurujących w wykazie i SIS w zakresie, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy.

Ponownie wskazać należy, że Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców poinformował, iż pismem z dnia [...] grudnia 2010 r. nr [...] pozostawiono sprawę bez rozpoznania w związku z faktem niezuzupełnienia w ustawowym terminie braków formalnych przedmiotowego wniosku o udzielenie informacji na temat przetwarzania danych Pana A. S. w SIS. Ta zaś kwestia,

ze względów wyżej wskazanych, nie podlega ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych.

Odnośnie zarzutu Skarżącego dotyczącego przetwarzania jego danych osobowych w wykazie i SIS na podstawie art. 128 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 128 ust. 3 pkt 4 ustawy o cudzoziemcach, wobec faktu upływu okresu obowiązywania wpisu, tj. do dnia [...] marca 2011 r. i jednoczesnego ich usunięcia, należy jedynie ponownie wskazać, że w tym zakresie skarga nie zasługuje na uwzględnienie.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych i w zw. z art. 13 § 2, art. 53 § 1 i art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).